

Verantwoording:

Afbeelding voorzijde:

Twee filosofen in een discussie

Rembrandt van Rijn, ca. 1650

Copyright © <http://www.artmight.com>

Alle Bijbelverzen zijn overgenomen uit de Herziene Statenvertaling

Voetnoten:

- [1] Jean Paul Sartre in het theaterstuk *No Exit*, 1944
- [2] Freeman J. Dyson, *Disturbing the Universe*, Harper & Row, 1979, p.250
- [3] Richard Dawkins, *The God Delusion*, New York: Houghton-Mifflin, 2006, p 145
- [4] Dawkins in een interview met Justin Brierley na een debat met John Lennox, Oxford University
- [5] Josh McDowell, *Evidence that demands a verdict*, Thomas Nelson, 1999, p. 216
- [6] Frank Morison, *Who moved the Stone*, Zondervan, 1986
- [7] N.T. Wright, *The resurrection of the Son of God*, Fortress press, 2003

APOSTOLISCHE KERK

Contact:

Pastor Lars Oberink

Mail: info@apostolischekerk.info

Tel: 070-3960154, 06-29315851

Diensten: zondag 10:00

Locatie: Martin Campsplaan 565A,

Rijswijk (ZH)

www.apostolischekerk.info

APOSTOLISCHE KERK

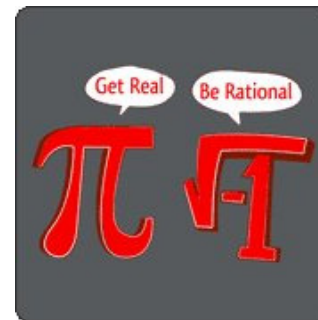
U zult Mij zoeken en vinden, wanneer u naar Mij zult vragen met heel uw hart. (Jeremiah 29:13)

Ik denk,
dus ik geloof in
God!



Waarom een geloof in de Christelijke God van de Bijbel de meest rationele en enige zinvolle levensovertuiging is!

Geloven in God is wel zo logisch...



De mensen die bovenstaande conversatie tussen getallen pi en i hebben begrepen, zijn waarschijnlijk meer dan gemiddeld in de wetenschap geïnteresseerd. Heb je er ook nog om gelachen, dan moet je je echter ook afvragen of je wel geheel normaal bent...

Dit wat een Christen overigens vaak te horen krijgt als hij of zij over zijn/haar geloof vertelt: *get real!* Geloof zou irrationeel zijn, en atheïsme de logische keuze voor iemand die wetenschappelijk denkt. Maar is dat wel zo? De wetenschap zelf kent nogal wat concepten die het verstand tarten, en dat geldt niet alleen voor bovenstaande “bizarre” getallen.

“*Er is geen bewijs dat God bestaat*” is een ander bekend statement. Wetenschap houdt zich inderdaad bezig met observatie, theorievorming en bewijs. Maar “bewijs” is ook een lastig begrip. Wanneer is iets eigenlijk echt bewezen? Als de mens slechts een toevalsproduct is, hoe betrouwbaar is dan zijn waarneming? De wetenschap richt zich op het materiële, dus is zij wel de geschikte methode om een immateriële God te “ontdekken” ?

Dankzij de Griekse filosoof Euclides weten we dat elk denksysteem uiteindelijk berust op fundamentele zaken die niet verder te bewijzen zijn. Dat noemen we axioma's. Een voorbeeld uit de geometrie is dat twee punten altijd op een rechte lijn liggen.

Axioma's kunnen niet worden bewezen. We geloven simpelweg dat ze waar zijn. Een voorbeeld van een axioma in de wetenschap is dat de waarnemingen van onze zintuigen en onze herinneringen betrouwbaar zijn. Andere axioma's zijn de basiswetten van de logica, zoals de wet van de non-contradictie. Ook op Pluto is een tegenstelling een tegenstelling. Maar waar komen deze fundamentele wetten vandaan?

Ik ben de HEERE uw God (Ex. 20:2)

Het centrale axioma in het Christelijke geloof is het bestaan van de ene God van Israel. Het bestaan van God wordt verder niet afgeleid van andere regels, maar is zelf het fundament. Dit komt in de naam van God tot uitdrukking: *Ik Ben* (Yahweh). God hoeft Zichzelf niet verder te verklaren!

Dat wil echter niet zeggen dat er vanuit de wetenschap en logica geen goede redenen zouden bestaan om te geloven in het “axioma” God. Het Christelijke geloof is bij uitstek een geloof dat geworteld is in feiten. Deze folder geeft een aantal voorbeelden van dergelijke argumenten. Ik daag de lezer uit ze zelf te onderzoeken. Dan zal blijken dat een geloof in God veel rationeler is dan het tegendeel!
(pastor Lars Oberink, sept 2011)

EEN ZINVOL LEVEN

Als het atheïsme waar is, dan is het universum zonder enige reden uit het niets gekomen, veroorzaakt door niets. De mens is in dat geval een toevallig bijproduct van kosmische evolutie. Het leven heeft geen zin, geen hogere betekenis, geen doel. Alle gevoelens, gedachten en alle ervaringen zijn slechts biochemische reacties in de hersenen. Het eindresultaat van de mens is wederom het *niets*: de dood is finaal en absoluut. De bestemming van de kosmos is een duistere, kille leegte.

Atheïsten erkennen dat het leven zonder God in feite zinloos is, maar beweren tevens dat de mens het leven zin kan geven door voor zichzelf doelen te formuleren. Naast het feit dat deze houding berust op een contradictie, is dit tevens een ultieme vorm van zelfmisleiding. Wat is de waarde van een dergelijke kunstmatige zingeving, als het uiteindelijke resultaat toch zinloos is? Atheïsten erkennen dit dilemma. Het enige wat hen rest is het naakte feit van het bestaan. De bekende atheïstische filosoof Sartre gaf toe dat in een universum zonder God, “de mens hopeloos ronddobbert op een stuurloos bootje in een oneindige oceaan”[1].

Hoe anders is het Christelijke geloof! Niet alleen is er een liefdevolle God die bewust het heelal heeft geschapen, maar ook gaat Hij een relatie aan met de mens via Jezus Christus. Door Hem kan elk mens God kennen, en weten dat zijn leven is gewild door God. Elk mens is door Hem geschapen met een doel, dat het leven zinvol maakt:

En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den enige waarachtige God, en Jezus Christus (...) (Johannes 17:3)

ONTWORPEN VOOR LEVEN

“Het is alsof het universum wist dat wij eraan kwamen” heeft vermaard fysicus Freeman Dyson gezegd[2]. De uiterst precies afgestemde waarden van honderden essentiële natuurconstanten, zoals bijvoorbeeld de gravitatieconstante, de energiedichtheid van het heelal en de zwakke en sterke kernkracht, maken het mogelijk dat het heelal stabiel is, dat complexe materie gevormd kan worden en sterren en planeten kunnen bestaan. Ons zonnestelsel is precies zo afgestemd, dat de aarde een veilige en stabiele plek is voor miljoenen soorten van leven.

Een levende cel is complexer dan de Space Shuttle. Sinds de ontdekking van het DNA weten we dat een enkele cel meer gecodeerde informatie bevat dan een 20-delige encyclopedie. Voor zover we weten, wordt gecodeerde informatie altijd voortgebracht door een intelligente bron. Hoe dergelijk complex leven spontaan echter kan ontstaan uit dode materie, is een wetenschappelijk raadsel.

Het atheïsme erkent dat de natuur alle kenmerken heeft van een ontwerp[3], maar schrijft het toe aan het zogenaamde *multiversum*, een denkbeeldige, oneindige verzameling heelallen. Dat is echter pure speculatie. Een meer voor de hand liggende verklaring voor de kenmerken van een ontwerp is het bestaan van een Ontwerper:

...de HEERE, Die de hemel geschapen heeft, die God, die de aarde geformeerd en haar gemaakt heeft. (...) Hij heeft haar geformeerd, opdat men erop zou wonen ...(Jesaja 45:18)

GOED EN SLECHT

Objectieve morele regels zijn altijd geldig, onafhankelijk van cultuur of opvattingen. Alleen als God bestaat, kunnen dergelijke objectieve criteria voor goed en kwaad er zijn. In ons universum bestaan dergelijke objectieve morele wetten, zo is bijvoorbeeld kindermishandeling altijd immoreel en slecht, zelfs als iedereen op aarde overtuigd zou zijn van het tegendeel!

Echter, indien het atheïsme waar is, dan kan een dergelijk objectief verschil tussen goed en kwaad niet voorkomen. Morele wetten zijn, zonder God, ofwel tijdelijke conventies, ofwel biologische bijverschijnselen van blinde evolutie. Moreel handelen heeft in een atheïstisch universum geen fundament. De bekende atheïst Richard Dawkins heeft toegegeven dat als de evolutie iets anders zou zijn verlopen, verkrachting een aanvaardbaar verschijnsel was [4].

De Russische schrijver Dostoyevski schreef dat: *“als er geen onsterfelijkheid is, dan zijn alle dingen toegestaan”*. Atheïsten *handelen* in hun leven echter wel degelijk alsof er een objectieve moraal bestaat. Zo verafschuwt Dawkins (terecht) haat tegen homoseksuelen. Maar op basis waarvan precies veroordeelt hij de haters? Indien we slechts geëvolueerde dieren zijn, dan zijn onze morele keuzes niet meer dan een biologische functie. De atheïst die een moreel oordeel velt is dus inconsistent. Hij gebruikt wel de morele wetten van God maar ontkent tegelijk de Wetgever!

Alles wat u wilt dat de mensen u doen, doet u hun ook zo, want dat is de Wet en de Profeten. (Mattheus 7:12)

CHRISTUS OPGESTAAN

Het definitieve bewijs dat God bestaat is de opstanding van Jezus Christus, de Zoon van God. In tegenstelling tot wat nogal eens gedacht wordt, is deze gebeurtenis niet slechts een kwestie van blind geloof. De opstanding van Jezus is een van de best gedocumenteerde historische gebeurtenissen uit de antieke oudheid [5].

De Engelse atheïst Frank Morison besloot in de jaren '30 definitief te bewijzen dat Jezus' opstanding een mythe was. Nadat hij drie jaar lang alle bronnen intensief had onderzocht, schreef hij uiteindelijk het boek *“Who moved the Stone”*. Het eerste hoofdstuk droeg de titel: *“The book that refused to be written”*. [6] Dit boek is al decennia een bestseller over de betrouwbaarheid van de opstanding van Jezus! De volgende feiten over de opstanding worden nu door de meeste historici onderschreven [7]:

1. Op de derde dag vonden de apostelen (als eerste de vrouwen) het graf van Jezus leeg
2. De apostelen getuigden ervan de opgestane Jezus meerdere malen te hebben ontmoet
3. Deze ontmoetingen leidden tot een schokkende verandering in de houding en leven van de apostelen.

De beste verklaring voor deze feiten is niet schijndood, samenzweringen of visioenen, maar de opstanding als werkelijke gebeurtenis. De opstanding van Jezus verandert levens!

Deze Jezus heeft God doen opstaan; waarvan wij allen getuigen zijn (Handelingen 2:32)